

Archiv obce Borovany

1838 – [1945]

Inventář

Číslo EL NAD: 119
Evidenční číslo pomůcky: 165

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	9
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období s

ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělení (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělení byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními rady poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělenec v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělení z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Ves Borovany, nacházející se přibližně třináct kilometrů severovýchodně od Přimdy, je zmiňovaná již roku 1115 mezi osadami věnovanými panovníkem klášteru v Kladrubech. Kromě shora zmiňovaného názvu vsi lze najít starší české pojmenování Borowany, latinské Borovane, Borowene a německé Turban, lidové Turwan. Jméno Borovany, ves lidí bydlících v Borové, vzniklo příponou k názvu Borová (zpodstatnělé přídavné jméno, dříve obvykle rozvíte ve slovním spojení například se slovem stráž, les ...).

Přestože ves Borovany tvořila po dlouhá staletí nedílnou součást majetku kláštera v Kladrubech, stávala se zřejmě častým předmětem zástav. Od roku 1417 figuroval v majetkových a vlastnických poměrech obce Otík ze Služné, jemuž kladrubský opat vyplácel částku 12 grošů nejen za Borovany. V roce 1557 přešla ves společně s přílehlými osadami do zástavy rodu Švambergů. Rok poté, z císařova příkazu, byly Borovany trvale přičleněny ke statku v Olešné. Klášteru byly ponechány pouze dva borovanské dvory, které roku 1661 spolu s rybníkem v téže vsi prodal tehdejší opat Paridovi von Spanko na Bernarticích. V roce 1732 přešla ves, jako součást panství Bernartice, jejíž hlavní díl byl převeden ze statku Olešná, na knížata z Löwensteinu a došlo k jejímu přičlenění k panství Bor.

Katastrální území tvořila ves Borovany.

Do roku 1862 patřily Borovany pod Krajský úřad v Chebu a od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmanství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 i okresy soudní. Obec Borovany se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (v něm obec zůstala až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla i obec Borovany. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmanství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

Činnost obecní samosprávy je pečlivěji mapována pouze obecní kronikou z období mezi lety 1924 – 1937. Přestože lze kroniku označit za solidní zdroj informací o obecní samosprávě v uvedených letech, podstatné záležitosti v ní bohužel scházejí. Zbývající archivní materiál (parcelní protokol a pobytové karty z evidence obyvatel) neumožňuje bližší pohled na činnost obecní samosprávy.

Přínosem je ovšem ucelený přehled vedoucích představitelů obce, který přináší obecní kronika. Kniha je opatřena doslovným českým překladem, který provedla ředitelka základní školy v Borovanech paní Růžena Bicanová někdy v letech 1945 – 1957.

Přehled obecních starostů:

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Josef Grass (Gross)	1924	1927
Josef Kettner	1927	1931
Josef Kasperl	1931	1936
Josef Kettner	1936	?
Georg Kasperl	1939	1945

K uvedenému výčtu starostů je potřeba doplnit informaci, že v roce 1927 vzešel jako vítěz obecních voleb Josef Reichl, který byl následně zvolen starostou. Kvůli vysokému stáří však na svůj post vzápětí rezignoval. Opětovnou volbou byl na místo starosty dosazen Josef Kettner. V roce 1936 přišli starosta (Josef Kasperl) a dva členové výboru o možnost obhajovat ve volbách svůj mandát, který jim byl odepřen z nařízení okresního úřadu v Tachově. Všichni tři navíc pozbyli členství ve straně, která je do voleb nasazovala. Jednalo se zřejmě o odvetné opatření ze strany okresního úřadu v Tachově, kdy tento vyvodil důsledky za osobní zodpovědnost čelných představitelů obce, neboť krátce před obecními volbami přišla obec o státní subvenci na elektrifikaci kvůli odmítnutí jedné z navržených podmínek.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Z původně jistě rozsáhlé agendy obecní samosprávy se dochovalo pouhé torzo archivního materiálu. Totéž lze konstatovat o materiálu z patrimoniálního období. Z předešlého konstatování je patrné, že archivní soubor tvoří materiály dvou původců. V archivním souboru AO Borovany se nalézají obecní kronika, pobytové karty obyvatelstva, dále parcelní protokol, mapa a plán realizace obecního vodovodu.

Archivní soubor lze přesto považovat za uzavřený.

Podle záznamů v kartě JAF se všechny materiály archivního souboru AO Borovany ocitly v tachovském archivu 31. května 1955, číslo přírůstku 7. V tentýž den proběhla dohlídka spisovny, respektive skartace, na MNV Borovany, jejíž výsledkem bylo vyhotovení zápisu, ve kterém je uveden přesný výčet dochovaných archiválií z období německé samosprávy. Dochovala se pouze část písemností, přičemž v zápise se lze dočíst, že další materiál se nachází u bývalého předsedy (Jan Jirka) MNV v Borovanech. Z konkrétních údajů je patrné, že prohlídka spisovny odhalila podací protokol s datací 1938 – 1939 (v jeho vedení pokračovala česká správa v letech 1946 – 1948), obecní kroniku z let 1924 – 1937 a pobytovou evidenci obyvatel do roku 1945.

Ve stejný den, kdy proběhla skartace v budově MNV Borovany (31. května 1955) byl pořízen zápis s bývalým předsedou (Jan Jirka) MNV, kde je uveden materiál, který u sebe předseda měl a předal okresnímu archiváři. V seznamu se nevyskytují žádné spisy obecního úřadu do roku 1945.

Dne 25. října 1955 odeslal vedoucí okresního archivu dopis na adresu MNV v Borovanech, v němž žádá radu místního výboru, aby zajistila u osoby dalšího z bývalých předsedů MNV Borovany (Václav Marek) veškerý materiál z jeho působení ve vedení obce a kladla důraz na písemnosti z doby německé správy.

Na kartě JAF je uvedeno, že přírůstek obsahoval všechny předešle uváděné materiály, včetně podacího protokolu, přestože by do tohoto archivního souboru náležet neměl. Tento stav odpovídal skutečnosti ještě 1. října 1958, kdy došlo založení karty JAF.

V roce 1959 (10. února 1959) byla uskutečněna podrobná prohlídka spisovny MNV a podařilo objevit razítka obecního úřadu z období německé správy. Razítka byla odebrána do archivu, došlo k pořízení jejich otisků a pravděpodobné následné likvidaci. Příslušný otisk razítek se nalézá ve spisech o archivních souborech MNV, respektive AO Borovany (č. NAD 41, respektive 119). Neznámo kdy a jakým způsobem se v archivu ocitl parcelní protokol obce Borovany z roku 1838. Na původní kartě JAF o tom totiž chybí jakýkoliv záznam, nelze tedy určit způsob jeho nabytí okresním archivem.

Při revizi provedené 6. listopadu 2000 se nepodařilo dohledat podací protokol. Nebyl objeven ani při pořádání a inventarizaci archivních souborů MNV Borovany a AO Borovany.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Při inventarizaci archivního souboru NOŠ Borovany 1886 – 1945 EL NAD 1021 z něj byly vyčleněny mapa a plány k realizaci obecního vodovodu z roku 1903 o velikosti 0,03 bm.

Materiál archivního souboru AO Borovany pochází z let 1838 – [1945]. Jedná se o dvě úřední knihy, jeden kartón písemností, mapu a plán o celkové metrži 0,15 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochované písemnosti užíván německý jazyk, pouze v kronice je vepsán její pozdější český doslovný opis.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti I. a II. kategorie.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, pouze mapa a plán jsou poškozeny vlhkem a napadeny plísní.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Při inventarizaci archivního souboru NOŠ Borovany 1886 – 1945 EL NAD 1021 z něj byly vyčleněny mapa a plány k realizaci obecního vodovodu z roku 1903 o velikosti 0,03 bm.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Přestože je archivní soubor AO Borovany poměrně torzovitý a neúplný, jeho vyšší využitelnosti nahrává skutečnost, že stěžejní část celého archivního souboru, obecní kronika, obsahuje také kompletní a doslovný český přepis. Velice se tím usnadnila práce s materiálem a může posloužit většímu badatelskému zájmu. Zcela opomenout nelze pobytovou evidenci obyvatel, jejíž dochovanost je poměrně neobvyklá. Při eventuální využitelnosti archivního souboru je potřeba s ním pracovat jako s kompaktním celkem a přistupovat k němu s rezervami, vzhledem k jeho neúplnosti.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v roce 2006 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově 21. srpna 2007

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov [1925]
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg, Geretsried 1973
- Zdeňka Hledíková, Jan Dobeš, Jan Janák, Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost, Jihlava 2005
- Zdeněk Martínek, Archiv obce, Archivní časopis, roč. 49, 1999
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland, Haida s. d.
- Antonín Profous, Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny, Díl I. A – H, Praha 1954
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich, Vídeň 1864
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého, Praha 1933
- August Sedláček, Místopisný slovník království českého, Praha 1998
- Seznam míst v království Českém, Praha 1913
- Franz Schuster, Tachau – Pfraumberger Heimat, Ulm/D 2000
- Státní oblastní archiv v Plzni, Průvodce po archivních fondech, svazek 3, Praha 1976
- Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen, Praha 1849

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
c. a k.	císařský(á,é) a královský(á,é)
č.p.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evid.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	nacionálněsocialistická německá strana dělnická (Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei)
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zákoník zemský

Inventární seznam

Předchůdci obecní samosprávy do roku 1850

Úřední knihy

1	Parcelní protokol obce Borovany (Bauparzellen Protokoll der Gemeinde Turban) Německy, 24 x 38 cm, listy odděleny od desek, patrně neoriginální vazba	1838	K 1

Obecní úřad od roku 1850 – 1945

Úřední knihy

Knihy všeobecné správy obce

2	Pamětní kniha obce	1924 – 1938	K 2

Spisový materiál

Péče o bezpečnost a veřejný pořádek

3	Pobytová evidence obyvatelstva	[1939 – 1945]	N 1

Ostatní materiál

4	Mapa vodovodní společnosti Borovany (1 : 1000, 93 cm x 153 cm, kolorovaná, papír)	1903	M 1
5	Plány dlouhých a příčných profilů výkopových prací na obecním vodovodu v Borovanech (1 : 100, 21 cm x 34 cm, kartónem podlepený papír, 4 soubory listů, o celkovém počtu 8 listů)	1903	M 2

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Borovany
Značka archivního souboru:	AO Borovany
Časový rozsah:	1838 – [1945]
Počet evidenčních jednotek:	5 (2 úřední knihy, 1 kartón, 1 mapa, 1 plán)
Počet inventárních jednotek:	5
Rozsah bm:	0,15 bm (0,06 úřední knihy, 0,06 kartón, 0,03 mapa a plán)
Stav ke dni:	21. srpna 2007
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	6
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl